

staaer og er sagt i hemmelige Depescher og Aftstykker, der sendes ud til Regjeringernes Rundskaab; men i vore Dage regjeres ikke blot af Regjeringerne; den store offentlige Mening udøver sin Magt baade direkte og gennem Repræsentationerne. Dgsaa til den har Danmark alvorlig Opfordring til at tale, og jeg haaber, at en Udtalelse af den foreliggende store Krænkelser af al Ret, Billighed og Humanitet skal, i Form af en kraftig Indsigelse fra den danske Regjering, kunne trænge ind i den offentlige Mening. Den Forespørgsel, jeg henvender til Regjeringen, lyder saaledes:

„Er det Regjeringen bekendt, at en slesvigsk Embedsmand, Justitsraad, Herredsfoged Blauenfeldt, er af den i Slesvig indtrængende Tjende bleven bortslæbt, stillet for en Krigsret og dømt til at skydes som Spion?“

Hvilke Skridt har Regjeringen foretaget, for at forhindre dette Mord paa en af Kongens tre Embedsmænd?

Hvad agter den at foretage i Anledning af denne Begivenhed, og hvorledes vil den søge at beskytte andre Embedsmænd imod en lignende Skjæbne?“

Konseilspræsidenten: For at forklaffe sig paalidelig Underretning om, hvad der i denne Sag er passeret, har Regjeringen gjort følgende Skridt. Den har foranlediget, at Fru Blauenfeldt har afgivet en Forklaring til det slesvigiske Ministerium, og der er dernæst, for at vinde en endnu sikrere og paalideligere Rundskaab til Begivenhederne, gennem Justitsministeriet foranstaltet retsligt Forhør optaget, saaledes at der kan tilvejebringes et retsligt Dokument om, hvad der er skeet. Indholdet af disse to Aftstykker har jeg ikke havt Leilighed til at gennemgaae, men min høitagtede Kollega, Justitsministeren, har gennemgaaet dem og vil i denne Henseende besvare den gjorte Forespørgsel. — Jeg skal meddele, at allerede i Onsdags, den 10de, henvendte Udenrigsministeren sig til den herværende engelske Gesandt, og denne telegraferede uophølgelig til Wien og Berlin om, hvad der havde fundet Sted. Da dernæst den skriftlige Erklæring fra Fru Blauenfeldt var indkommen, er

der til vort Gesandtskab i London afgaaet en Skrivelse tilligemed en Kopi af denne Erklæring. Der er saaledes ad diplomatisk Vej gjort Alt, troer jeg, hvad der i denne Henseende kan gøres; det vil nemlig være bekendt, at naar en Krig udbræder, henvender man sig til et fremmed Lands Gesandt og formaaer denne til at varetage de Enkeltes Rettigheder ligeoverfor Tjenden. Under den Krig, vi nu føre, have de engelske Gesandter overtaget dette Hverv for den danske Regjering.

Jeg lover, at Regjeringen skal gjøre Alt, hvad der staaer i dens Magt, for at denne Sag kan blive fuldstændig oplyst, og for at den kan finde sin retfærdige Bedømmelse. Det er jo overordentlig uanskeligt at skjæle mellem, hvad der er sandt, og hvad der ikke er sandt blandt de mangfoldige Modsejterretninger, som komme til os. Hvis blot en Deel eller Noget af det er sandt, hvad der er Grund til at antage, kan jeg ikke Andet end i Meget dele den ærede Forespørgers Følelser; dog forekommer det mig, at der ikke var Anledning for ham, selv om der skulde have været en Angiver fra Louiselund, at sætte dette i særlig Forbindelse med Hertugen af Glücksborg. Forøvrigt troer jeg, at den bedste Maade, hvorpaa man i det Hele kan træffe forebyggende Foranstaltninger, er ved at træde kraftigt op i det enkelte Tilfælde; nogen almindelig Foranstaltning i saa Henseende er umulig; der er i dette enkelte Tilfælde af Regjeringen gjort Alt, hvad der staaer i dens Haand, og det er kun derved, at det bliver muligt at forebygge Gjentagelser. — Efterretningen kom vistnok hertil den 9de, og den 10de blev der, som sagt, af den engelske Gesandt telegraferet til Wien og Berlin. Man maa vogte sig for af de utallige Usandheder, Pressen daglig bringer til Torvs, at lade sig forlede til at gaae overilet tilværks; thi det vilde slaa Regjeringens Optræden i lignende Tilfælde, hvis det bekræftedes, at den letsinbig gjorde saadanne Skridt, som den har gjort; den 10de var imidlertid Sagen saaledes konstateret, at man fandt sig foranlediget til at foretage, hvad der er skeet.

Hvad angaaer en almindelig Instruktion for Embedsmændene, som den ærede Taler